

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 203

57de Møde.

Torsdagen den 18de April.

(Forts.)

Minister **Clausen** (fortsat): Jeg skal vel vogte mig for at gaae videre ind paa denne Sag, saa meget mere, som jeg maa overlade den nærmere Prøvelse af disse Begreninger og hvad dertil hører til dem, som ere mere inde i Communalforholdene, end det er Tilfældet med mig, og navnlig til det ærede Udvalg, som har taget den hele Indkvarterings-sag under særlig Overvejelse. Men saameget forekommer mig at være ubestrideligt, at, naar en Skattebyrde er saaledes ordnet, at en Ulighed unægtelig er tilstede, og der tillige findes en rig Anledning til Klager og Besværinger over Overbeholdelse, da er det i høi Grad at ønske, at dette Beskatningsforhold bliver ordnet saaledes, at Kilden til disse Klager kan blive tilstoppet. I denne Henseende har Communalbestyrelsen i Helsingør foreslaaet, hvad der forekommer mig at være den bedste Maade til at afhjælpe alle fremtidige Klager paa, at den hele Naturalindkvartering overtages af Staten, og de Udgifter, som deraf følge, optages i den almindelige Beskatning. Communalbestyrelsen har tillige anført, at det i Lovudkastets Motiver er udtalt, at Forholdet kunde blive ordnet paa denne Maade. Forsaaavidt imidlertid Andragendet gaaer ud paa, at en Omordning skulde foretages i det allerede foresiggende Lovudkast, antager jeg, at der til en saadan Omordning vilde udfordres forskjellige forudgaaende Undersøgelser og Forarbejder, og at en saadan Omordning i det Hele taget maatte slutte sig til forskellige Reformers i vort militaire Væsens indre Organisation, hvortil ogsaa kommer, at, naar Loven vil fremgaae i den affortede Form, som vil være en Følge af de her stedfundne Forhandlinger, da vil Loven, efterat den saaledes er svunden ind, ikke længere have

den Betydning, som Andragendet har forudsat. Jeg kan saaledes ikke for mit Vedkommende videre understøtte dette Andragende eller afvige fra Udvalget, naar det har anseet det for rigtigt, at den her foreslaaede Omordning udsættes, til andre dermed beslagtede Lovarbejder komme under Behandling; men jeg troer, at, naar en Communalbestyrelse ikke alene alvorligt har henledet Opmærksomheden paa en Gjensstand af Vigtighed, men endogsaar har leveret et Bidrag, som maa ansees brugbart og nyttigt til at fremme den foreslaaede Omordning, da maa et saadant Andragende allerede herved have opnaaet sin Hensigt.

Bregendahl: Jeg kan kun beklage, at det Foredrag, som vi nu have havt den Fornøjelse at høre af den ærede Minister og Rigsdagsmand for Helsingør (Clausen) ikke fremkom under Forhandlingerne igaar, thi det var da vel muligt, at det kunde have ført til et andet Resultat af den Afstemning, som da fandt Sted. Men jeg skal imidlertid ikke videre udtale mig over det Punkt, som hans Foredrag nærmest angik, da det Endringsforslag, som jeg har stillet under § 9 med Hensyn til en anden Ordning af Kjøbstadernes Skattebyrder i det Hele taget ikke kommer for til Afstemning, eller ikke ligger for til Forhandling, eftersom jeg maa ansee det for at være forkastet ved den Afstemning, som fandt Sted igaar ved Afstemningen over § 3.

Med Hensyn til hvad den ærede Indenrigsminister for yttrede Anledning af det af mig stillede Endringsforslag, vil jeg blot tillade mig at bringe i Erindring, at der ikke her er Spørgsmaal om at discutere eller forhandle, efter hvilke Regler Folketællingen i Almindelighed skal foregaae. Folketællingen foregaaer efter de Regler, som Administrationen i den Henseende nærmere bestemmer; men Spørgsmaalet her er kun om, hvorledes man skal benytte det Resultat, som Folketællingen udbringer. Jeg